

Не е помината ниту една година од формирањето на Владата предводена од ВМРО-ДПМНЕ, а веќе сме сведоци на панично инсистирање од страна на СДС и ДУИ за предвремени парламентарни избори.

Тоа не е глас на демократијата туку глас на страв. Страв од правдата, од одговорноста, од институционалната пресметка со криминалот, и страв од фактот дека конечно во Македонија се работи.

Додека Владата предводена од Христијан Мицкоски воспоставува ред, започнува со капитални инфраструктурни проекти, го стабилизира економскиот фронт и го враќа угледот на институциите, СДС и ДУИ вршат притисок за нови избори.

Зошто токму сега?

Затоа што знаат дека времето за правда почнува.

СДС и ДУИ не се помирија со поразот. Соочени со пад на рејтингот, со неразрешени афери, корупциски скандали и последици од години на неработа, тие се обидуваат да наметнат вештачка криза. Нивната цел е јасна да се релативизира новата политичка енергија што ја внесе Владата на ВМРО-ДПМНЕ и да се попречи процесот на опоравување на институциите.

Предвремените избори се последниот обид да го спасат она малку политички капитал што им остана. Тие знаат дека ако се оди на редовни избори ќе ги дочекаат со уште послаба поддршка, додека Владата ќе продолжи да покажува резултати: инвестиции, изградба на инфраструктура, правна борба против корупцијата и враќање на институционалното достоинство.

Што ќе добие Македонија од предвремени избори?

Одговорот е НИШТО!

Напротив, тоа би значело застој на реформите, блокада на клучни проекти, нови изборни трошоци и политичка нестабилност токму во време кога државата конечно бележи стабилизација и прогрес.

Македонскиот народ веќе ја донесе својата одлука и на последните избори ја поддржа Владата на Мицкоски и денес гледа реална трансформација на системот.

Инсистирањето на СДС и ДУИ на нови избори не е демократска потреба, туку очајнички повик на политичари кои не можат да се помират со одговорноста што следува.

Имено, Венко Филипче и Али Ахмети не повикуваат на избори од грижа за демократијата туку од страв. Филипче сè уште не е повикан на одговорност за трагедијата со модуларната болница во Тетово, каде загинаа 14 лица.

Али Ахмети, пак, е симбол на децениско владеење со ДУИ партија што остави зад себе системска корупција, непотизам и злоупотреби. Инсистирањето на избори е обид да се избегне одговорност и да се замати правдата со нов политички хаос. Но, граѓаните веќе ги препознаваат овие сценарија.

Предвремените избори би значеле прекин на проектите, блокирање на реформите и уште еднаш пренасочување на јавни средства наместо за училишта, болници и патишта за нова изборна кампања.

Времето на недопирливи политичари заврши. Македонија не смее да биде заложник на стравот на поранешни функционери.

Македонија повеќе нема простор за нови експерименти. Народот веќе го избра новото. Веќе го кажа своето, сака стабилност, реформи, правда и работа. И таа волја мора да се почитува.

Вистинскиот губитник од евентуални предвремени избори ќе биде Македонија и народот.